ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

আবেদনকাৰী

গুপ্তা ষ্টীল ইণ্ডাষ্ট্ৰীজ

বনাম

উত্তৰদাতা

মেচাৰ্চ জলী ষ্টীল ইণ্ডাষ্ট্ৰীজ আৰু অন্যান্য

বিচাৰৰ তাৰিখঃ ২৩/০৯/১৯৯৬

বিচাৰপীঠ

কে. ৰামস্বামী, জি. বি. পট্টানাইক

আইনঃ

শীৰ্ষটোকা

ৰায়

বিচাৰ:

ফৌজদাৰী আপীল নং. ১৩০০১-১৩০০৫/-৯৬

সংযোজিত/এছ.এল.পি.(চি)নং ১৮৯৩৩-১৮৯৩৭/৯৬

আদেশ

অনুমতি প্ৰদান কৰা হ'ল।

অনুমতি দিয়া হৈছে।

আমি উভয় পক্ষৰ যুক্তি শুনিলো।

বিশেষ অনুমতি আবেদনৰ এই আপীলসমূহ ১৯৯৬ চনৰ ১৮ জুলাইত ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে এফ এ নং ১ আৰু ২/৯০ৰ ভিতৰত দেৱানী আবেদন নং ৮৯/৯১ত জাৰি কৰা আদেশৰ পৰাই উদ্ভৱ হৈছে।

উল্লেখ কৰা হৈছে যে উচ্চ ন্যায়ালয়ত প্ৰাৰম্ভিক আবেদন স্থগিত ৰখাৰ সময়ত পক্ষসমূহৰ মাজত হোৱা আপোচৰ পিছত ১২.৪.১৯৯১ তাৰিখে খণ্ড বিচাৰপীঠে আপোচৰ ডিক্ৰী জাৰি কৰে। আপোচ ডিক্ৰীৰ দফা (২)ত এইদৰে উল্লেখ কৰা হৈছে:

"২. (ক) পক্ষসমূহে এই কথাত সন্মত যে জলী ষ্টীল ইণ্ডাষ্ট্ৰীজ প্ৰাইভেট লিমিটেড আৰু জলী টৰষ্টীল প্ৰাইভেট লিমিটেড, ইয়াত প্ৰতিবাদী আৰু ১৯৮৭ চনৰ মোকৰ্দমা সংখ্যা ৪৪৬ আৰু ১৯৮৭ চনৰ মোকৰ্দমা সংখ্যা ৪৪৭-ৰ মূল বাদীসকলে ক্ৰমে তেওঁলোকৰ ফালৰ পৰা ১৯৯১ চনৰ ৩১ মে' বা তাৰ আগতে বিচাৰ আদালতত মুঠ ১৫,০০,০০০/- টকা (পোন্ধৰ লাখ টকা মাত্ৰ) টকা জমা দিব আৰু ১৯৯১ চনৰ ২৯ জুন বা তাৰ আগতে অতিৰিক্ত ধন ১০,৪০,০০০/- টকা (দহ লাখ চল্লিশ হাজাৰ টকা) জমা দিব;

(খ) এই ধনৰাশি আপীলকাৰীসকলে (মূল প্ৰতিবাদীসকলে) অতিৰিক্ত ধন পৰিশোধ কৰাৰ শুধৰণি হিচাপে ১৯৮৭ চনৰ গোচৰ নং ৪৪৬ সংক্ৰান্তে পুনেৰ অতিৰিক্ত দেৱানী ন্যায়াধীশ, জ্যেষ্ঠ বিভাগৰ আদালতত জমা কৰিব লাগিব, কিয়নো বাদীসকলে

(মূল বাদী) ধন পৰিশোধ কৰাৰ আৰু প্ৰতিবাদীসকলৰ ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰ নাছিল।

(গ) আপীলকাৰীসকলক (মূল বাদীসকলক) পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা ধনৰাশি উলিয়াবলৈ অনুমতি দিয়া হৈছে।

স্বীকাৰ্য্য যে অন্তিম তাৰিখ অৰ্থাৎ ১৯৯১ চনৰ ২৯ জুন তাৰিখৰ ম্যাদ উকলি যোৱাৰ পিছত এমাহৰ পিছত ১২ লাখ টকা জমা হৈছিল। ইফালে উত্তৰদাতাসকলে বিচাৰ আদালতত সময় বৃদ্ধিৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰে যিটো আদালতৰ অধিকাৰৰ ভিতৰত নহয় বুলি খাৰিজ কৰা হয়। ফলস্বৰূপে, উচ্চ ন্যায়ালয়ত আবেদন দাখিল কৰা হয়। একেদৰে ৫(ক) দফা অনুসৰি আপীলকাৰীসকলেও ১৯৯২ চনৰ ৩১ মাৰ্চ বা তাৰ আগতে বিবাদিত মাটি আৰু যন্ত্ৰপাতিৰ দখল গ্ৰাহকক গতাই দিবলৈ সন্মত হয়।

প্ৰতিবাদীয়ে এবাৰ বিফল হোৱাৰ বাবে আপীলকাৰীসকলে আবেদন দাখিল কৰে, যাৰ ভিত্তিত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৯২ চনৰ ২৭ মাৰ্চত যথাৰ্থ অৱস্থা বজাই ৰখাৰ নিৰ্দেশ জাৰি কৰে। আপীলকাৰীসকলে প্ৰতিবাদীসকলৰ বিৰুদ্ধে অৱমাননাৰ গোচৰ আৰম্ভ কৰে, যাৰ ফলত ১৯৯৬ চনৰ ১৮ জুলাইত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আন এখন খণ্ড বিচাৰপীঠে আদেশ জাৰি কৰে, য'ত কোৱা হৈছে যে প্ৰতিবাদীসকলে আপীলকাৰীসকলক দখল লোৱাত বাধা দিছিল কাৰণ কাৰখানাটোত প্ৰতিবাদীসকলৰ দ্বাৰা তলা লগোৱা হৈছিল। অৱশ্যে অৱমাননা আবেদন সন্দৰ্ভত কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নহ'ল। বিবাদিত আদেশত খণ্ড বিচাৰপীঠে প্ৰতিবাদীসকলে পলমকৈ কৰা ধন পৰিশোধ গ্ৰহণ কৰে আৰু আপীলকাৰীসকলক দেৱানী আদালতে নিৰ্ধাৰণ কৰা ধৰণে ব্যৱহাৰ আৰু দখলৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। গতিকে বিশেষ অনুমতিৰ এই আবেদনসমূহ দাখিল কৰা হৈছে।

আইনী নীতিৰ ক্ষেত্ৰত যদিহে দুয়োপক্ষই এনে পৰিৱৰ্তনৰ বাবে সন্মতি নিদিয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ে সন্মতি ডিক্ৰীত হস্তক্ষেপ কৰা আৰু সালসলনি কৰাটো স্পষ্টভাৱে ভুল। যদিও আপীলকাৰীসকলৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী ভীমৰাও নাইকে কয় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ত সময়সীমা শেষ হোৱাৰ পিছত মানি চলাৰ সময় বৃদ্ধি কৰাৰ ক্ষমতা নাই, তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ ভিত্তিত আমি বিশ্বাস নকৰো যে এই সন্ধিক্ষণত এই আদেশত হস্তক্ষেপ কৰাটো ন্যায্য হ'ব। কিন্তু ক্ষতিপূৰণ পৰিশোধ কৰাৰ নিৰ্দেশনাৰ সন্দৰ্ভত আমি এই সন্ধিক্ষণত কোনো নিৰ্ণয় লোৱাটো উপযুক্ত বুলি বিবেচনা কৰা নাই। বৰঞ্চ বিচাৰ আদালতক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে যে আপীলকাৰীয়ে প্ৰতিবাদকাৰীসকলৰ কাৰ্য্যই কাৰখানাটো দখলত ৰখা আৰু চলোৱাত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছিল নেকি সেই সন্দৰ্ভত তদন্ত চলাব লাগে।

যদিহে তথ্যই ইংগিত দিয়ে যে আপীলকাৰীয়ে প্ৰতিবাদীৰ কাৰ্য্যই কাৰখানাটো চলোৱাত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছিল, তেন্তে আপীলকাৰীয়ে কোনো ধৰণৰ ক্ষতিপূৰণ দিবলৈ বাধ্য নহ'ব। ইয়াৰ বিপৰীতে যদি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ যথাৰ্থ অৱস্থাৰ নিৰ্দেশৰ পিছতো আপীলকাৰীয়ে কাৰখানাটো চলাইছিল বুলি নিৰ্ণয় কৰা হয়, তেন্তে তেওঁলোকক প্ৰতিমাহে ২৫০০ টকাৰ হাৰত ক্ষতিপূৰণ দিবলৈ দায়বদ্ধ বুলি গণ্য কৰা হয়।

উত্তৰদাতাসকলৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা মিষ্টাৰ ছইল জে ছ'ৰাবজীয়ে কয় যে ছমাহৰ সময়সীমা শেষ হোৱাৰ পূৰ্বে ডিমাণ্ড ড্ৰাফ্টৰ জৰিয়তে উত্তৰদাতাসকলে জমা কৰা ১২,০০,০০০/- (বাৰ লাখ টকা মাত্ৰ) আপীলকাৰীয়ে নগদ ধনলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছে। আপীলকাৰীসকলে এই দাবী খণ্ডন কৰিছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশৰ তাৰিখলৈকে এই ধনৰাশি এতিয়াও উপলব্ধ আছিল নে নাই আৰু এই আদেশ লাভ কৰাৰ ছমাহৰ ভিতৰত কোনো সুত লাভ কৰা প্ৰতিভূত জমা হৈ আছে নে নাই সেইটো পৰীক্ষা কৰিবলৈ বিচাৰ আদালতক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। যদি ধনৰাশি গোচৰ সংক্ৰান্তে জমা

কৰা হৈছিল আৰু সুত লাভ কৰা প্ৰতিভূত বিনিয়োগ কৰা হোৱা নাছিল, তেন্তে জমা হোৱাৰ তাৰিখৰ পৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ তাৰিখলৈকে প্ৰতিবাদীসকলক বাণিজ্যিক হাৰত সুত দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হয়। কিন্তু যদিহে দেখা যায় যে আপীলকাৰীয়ে সেই ধনৰাশি উলিয়াইছে তেন্তে সুত দিয়াৰ কোনো প্ৰয়োজনীয়তা নাথাকিব।

ভীমৰাও নাইকে আৰু অনুৰোধ জনাইছে যে মামলাৰ ক্ৰেডিটত থকা ২০,০০,০০০/- বিশ লাখ টকা মাত্ৰ) টকা আপীলকাৰীয়ে উলিয়াবলৈ নিৰ্দেশ দিব লাগে। অৱশ্যে এই সময়ত এনে কোনো নিৰ্দেশ দিবলৈ আমি ইচ্ছুক নহয়। বিচাৰ আদালতে মধ্যৱৰ্তী লাভৰ তদন্ত কৰাৰ পিছত যদি কোনো পক্ষক কোনো ধৰণৰ ধন দিবলগীয়া হয়, তেন্তে সেই অনুসৰি কিছু যোগ-বিয়োগৰ জৰিয়তে সমাধান উলিয়াব লাগিব। এইদৰে আপীলসমূহ ব্যয় সাপেক্ষে নিষ্পত্তি কৰা হয়।

অনুবাদঃ দিতিমণি গগৈ
স্পেচিয়েল অফিচাৰ
অনুবাদ শাখা

Disclaimer- The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষা লৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰী কৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”